

Ю. В. Мельник, асистент кафедри
цивільного та трудового права

ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ В МАЛИХ ГРУПАХ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Останні 5 років розвиток системі вищої освіти держав європейського регіону проходить під впливом так званого Болонського процесу. Наша держава робить лише перші кроки по уніфікації вищої освіти із загальноєвропейськими стандартами, що передбачає використання різноманітних методів підвищення ефективності освіти. Важливим напрямком покращення ефективності навчання є скорочення аудиторних занять разом із збільшенням інтенсивності роботи студентів.

Одним із таких методів є організація навчання студентів у малих групах. Під малими групами розуміють колективи, об'єднані спільною метою та взаємними зв'язками, що й відрізняє їх від випадкових формувань. Малими групами як правило є групи по 5—6 чоловік — групи так званого психологічного комфорту.

Така форма роботи, яка ґрунтується на спільній роботі студентів, сприяє гуманізації відносин між викладачами й студентами.

Навчальна співпраця буде результативнішою, коли викладач підготує студентів до роботи в групі. Для цього необхідно:

1) пояснити студентам роль та значення колективної співпраці. При цьому важливим є створення такого середовища, де:

— студенти усвідомлюють творчу взаємозалежність членів колективу;

— будуть інтенсивно спілкуватися між собою;

— зрозуміють особисту участь і відповідальність за успіх спільної роботи;

— прагнуть навчитися працювати з напарником чи кількома у складі невеликої групи;

— обговорюють всією групою хід роботи з метою підвищення її ефективності.

2) визначити мету заняття;

3) провести підготовку до заняття:

— сформувати навчальні групи;

— розподілити ролі між студентами усередині групи;

— підготувати навчальні матеріали;

4) роздати завдання, пояснити студентам, який очікується результат;

5) допомогти студентам почати роботу в групі, стежити за тим, щоб заняття проходило ефективно, втручатися, при необхідності, в хід заняття;

6) оцінити роботу студентів, організувати обговорення членами групи того, наскільки добре вони взаємодіяли між собою.

Використання малих груп сприяє підвищенню ефективності навчання у зв'язку із тим що:

— удосконалюються навички спілкування в колективі та покращується механізм прийняття рішень;

— обмін думками призводить до якісно нового розуміння предмету;

— підвищується мотивація при виконанні поставлених завдань.

Однак варто зазначити, що при роботі у малих групах також виникають певні проблеми із оцінюванням знань кожного студента, виникає потреба у розробці якісно-нових навчально-методичних програм, наявності таких дисциплін де застосування даного методу буде менш ефективним за інші. Все вищесказане дає підстави стверджувати про необхідність подальших науково-педагогічних розробок у даній сфері.

М. І. Мирун, канд. екон. наук, професор
кафедри банківської справи

ПРОБЛЕМНІСТЬ ЛЕКЦІЙ ЯК СПОСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Проблемність лекції — це така її якість, котра свідчить не тільки про висвітлення навчального програмового матеріалу по темі, а й дозволяє викласти проблеми, що стосуються теми лекції.

Проблемність лекції з банківської справи є необхідною умовою інтенсифікації творчої роботи студента — майбутнього банкіра. Її мета — формування у студента стійких знань, пошукових умінь та навичок. Проблема лекція наповнюється змістом, виходячи з постулату: «вчений-викладач, наукове дослідження-викладання».

Найпотрібніше у змісті лекції — наукова інформація про новітні досягнення, аналіз та інтерпретація наукових теорій, фактів. На лекції висвітлюється стан науки, результат наукового дослідження проблем, порушуються дискусійні питання. На лекції студент формує переконання, критичне відношення до фактів. Основою цього є сприйняття та освоєння системного викладу фундаментальних положень грошей та кредиту, складних управлінських проблем банківського менеджменту та маркетингу.